

TROUW - REVIEW

EVGENY KISSIN

19 June 2018

Pathos en lyriek bij fascinerend recital van Kissin

Jevgeni Kissin
foto getty

CHRISTO LELIE

Klassiek

Jevgeni Kissin

Concertgebouw Amsterdam

Het publiek in het Concertgebouw was zondagavond muissstil en dat kwam niet alleen doordat het griep- en hooikoortsseizoen achter de rug is. Die opperste luisterconcentratie werd afgedwongen door het fascinerende pianospel van Jevgeni Kissin. En dan te bedenken dat hij zijn recital opende met Beethovens 'Hammerklaviersonate', de langste, zwaarste en meest complexe uit het klassieke repertoire.

Vanaf de eerste akkoorden van Beethovens knoestige openings-allegro hield Kissin het publiek in zijn ijzeren muzikale greep. Hij openbaarde in zijn contrastrijke vertolking op schitterende wijze de uitgesponnen lijnen die deze sonate voor het ongeoefende oor niet bepaald toegankelijk maken. Met zijn verhalende lyriek hield Kissin zijn luisteraars voortdurend bij Beethovens les.

Bijzonder fraai was Kissin in de brugmaten die de kolossale slotfuga inleiden. Hier gaf hij de muziek een religieuze lading; opeens werd duidelijk waar Wagner zijn inspiratie vond voor zijn opera 'Parsival'. De flitsende Fuga, Bach in het kwadraat als het ware,

verliep uiterst spannend. Het voormalige wonderkind Kissin bewees dat hij nu als 46-jarige uitgegroeid is tot de top van de Russische pianoschool.

Dat deed hij weer in tien Preludes van Sergej Rachmaninov. Die speelde Kissin technisch superieur en met veel pathos. En wat een compleet andere Rachmaninov was te horen dan enige maanden geleden van Mikhail Pletnev in dezelfde zaal! Die andere Russische pianogigant is een meester van de gepolijste toonkleuren tot in het extreme toe, bij Kissin is alles gericht op het muzikaal-dramatische einddoel.

De eerste prelude uit opus 23 speelde hij rustig vertellend, als een ballade. In de tweede barstte het geweld los en in de volgende Preludes was er sprake van contrasten tussen uitzonderlijk geweld, raffinement en innige lyriek. Ondanks de vele decibels die Kissin soms produceerde bleef alles verstaanbaar en werd de klank geen moment grof.

Het uitzinnig enthousiaste publiek dwong vier toegiften af. Doordat Kissin veel tijd nam met buigen en steeds de lange trap op en af klom, duurde dit dik een half uur. Afscheid nemen blijft moeilijk voor solist, publiek en recensent!